

Boletín

DE LA

CAMARA AGRICOLA DEL AMPURDAN.

Revista Mensual

PRECIOS DE SUSCRIPCION:
 España. un año 5 pesetas.
 Extranjero. 6
 ANUNCIOS: Precios convencionales
 Pago anticipado.

Toda la correspondencia
 deberá dirigirse al
 Presidente.

Redacción y Administración:
 Placeta, número 3.

Barrau y Compañía

Sucesores de Barrau Massó y Compañía

Barcelona □ Valls □ Mongat

Despacho en Barcelona:

Fusina, 6, Bajos

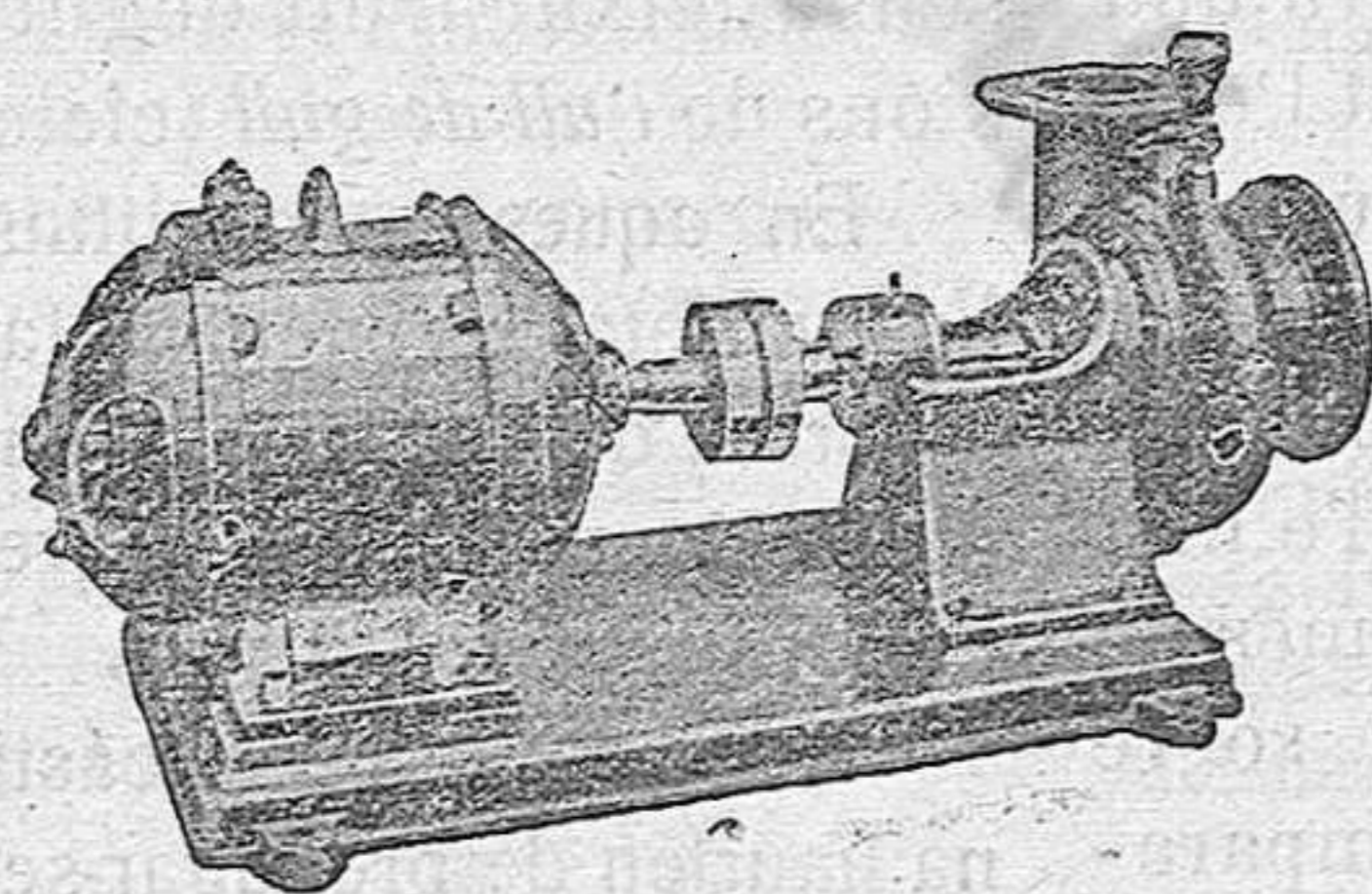

Supertofato de cal de todas graduaciones.-Sulfato de amoniaco.-Cloruro de potasa.-Sulfato de potasa. Nitrato de sosa.-Sulfato de hierro en grano y polvo. Azufres italianos. - Sulfato de cobre, etc. etc.

Amoniaco Anhidro, para fábricas de hielo y cámaras frigoríficas.

Bombas centrífugas modernas NEOFOR

Modelo del año 1923, cuyo efecto útil alcanza un 80 por 100, ofrecen una economía de un 50 a 70 por 100 instaladas en substitución de las centrífugas ordinarias.

Servimos bombas **Neofor** para todos los usos y cualquier caudal y altura. Grandes existencias en los tipos corrientes.

Bomba de baja presión tipo 1 B con electromotor

Turbinas hidráulicas modernas COLUMBIA

Para cualquier salto, hasta los más poderosos.

Tuberías y accesorios de todas clases. Pídanse presupuestos y detalles a

La Maquinaria Anglo-Americana. R. D'AULIGNAG

Dirección telegráfica: «Daulignac». **Barcelona** APARTADO, 256
 Teléfono interurbano núm. 14-76 A Calle Cortes, 557, 559 y 562

LA CATALANA

Sociedad española de seguros contra incendios a prima fija
 Fundada en 1865

Capital suscrito.	5.000'000	Pesetas
id. desembolsado.	1.500'000	,
Reserva estatutaria.	1.000'000	,
Reservas técnicas.	3.256'375'40	,
» de previsión y garantía.	1.401'537'96	,
Primas netas.	7.808'639'76	,
Siniestros indemnizados hasta 31 Diciembre 1917	27.893'465'32	,

Domicilio social: Rambla de Cataluña 15 y Cortes, 624
BARCELONA

Autorizada por la Inspección de Seguros en 29 Marzo 1916
 Agencia general en **FIGUERAS**

Don Salvador Bosch y Roig

Périto - Profesor Mercantil

Matadero Viejo, núm. 4, principal

Seguros incendios, vida, dotes y rentas.—Accidentes y responsabilidad civil.—Transportes (marítimos y terrestres).—Capitalización y ahorro.—Robo, inutilización y utilidades, etc., etc.

Escuela Práctico - Mercantil

Matadero Viejo, núm. 4. - **FIGUERAS**
 fundada en 1884 y dirigida por

D. Salvador Bosch y Roig

Périto-Profesor Mercantil—Profesor del Instituto

Enseñanza moderna, rápida y completa de Cálculo Mercantil - Teneduría de libros.—Reforma de letra.—Correspondencia y prácticas de escritorio.—Mecanografía.—Idiomas.

Terminados los estudios y previo examen de aptitud, se expide a los alumnos el correspondiente Diploma - Título de Tenedor de Libros.
 Conferencias de las Asignaturas del Bachillerato y Magisterio y preparación para carreras especiales.

CLASES ESPECIALES PARA SEÑORITAS

Durante todo el día clases para el repaso de la primera enseñanza.
 La Escuela Práctico - Mercantil facilita colocación en el comercio a todos aquellos de sus alumnos que se distinguen por su buena conducta y aprovechamiento.

Consultas y peritaciones mercantiles, inspección, reconocimiento y redacción de documentos de comercio y arreglo de libros de contabilidad.

Cultivadores «Jean»

Agricultores: Los olivos no producen, los viñedos nos dan escasas cosechas y aún el vino se vende a bajo precio y los cereales dan poco. **Entonces ¿que hacer?**

AUMENTAR los rendimientos y *gastar* doble menos, aplicando el «Método de Cultivo Jean», que ha dado eficaces resultados a Bru (Carcassonne-Francia), durante más de 20 años que monsieur Pierre Jean, de Bru, lo practica.

Usando El Cultivador «Jean», 7 horas de labranza cada año bastan para tener en perfecto estado una «vesana» de terreno, sean olivos, viñedos, o tierra destinada al cultivo de cereales; por hectárea 30 horas de trabajo anualmente.

Con este nuevo método de cultivo, se logra *gastar* menos y obtener mejores cosechas, ya que este procedimiento favorece el desarrollo y trabajo máximo de los microbi-aerobios, permitiéndoles preparar constantemente alimentos abundantes y sanos, necesarios a las cosechas presentes y futuras.

La tierra y la atmósfera de sí mismas, tienen materias, *mientras se sepan aprovechar*, para obtener excelentes cosechas.

Quien desee presenciar esta clase de cultivo, se le encarece pase los viernes, de 3 a 5 tarde, por Armadás (Quinta Pagés), o pedir informes al representante MIGUEL MARRISCH, por San Miguel de Fluviá. —ARMADAS (Gerona).

Constructor: **PIERRE JEAN**, Route de Toulouse, 18
 CARCASSONNE (Francia).

Asamblea de Propietarios olivereros

Conforme habíamos anunciado en nuestro último número y en circulares, el día 9 del actual, a las 11 de la mañana, dió comienzo la citada Asamblea, en el primer piso de la Cámara.

Presidía el Excmo. Sr. D. Onofre Pont, presidente de la Diputación provincial, el cual manifestó que la Asamblea no tenía otro objeto que hacer ver la conveniencia y necesidad de ejecutar mejor la elaboración de nuestros aceites, si se quiere que su venta sea más factible en los mercados extranjeros, y que siendo varios los factores que intervienen para lograr ese buen resultado, el Sr. Valls, Ingeniero Jefe del Servicio Agronómico, y el Sr. Vayreda, perito del Consejo de Fomento, tratarían el asunto en lo que hace referencia al cultivo del olivo, y al final, dijo, os diré algunas palabras respecto a la manera como debe elaborarse el aceite para que éste reúna buenas cualidades. Seguidamente hizo uso de la palabra D. Jaquín Vayreda y dijo:

Es conveniente abandonar el cultivo de l'olivera a l'empordà?

Segurament aquesta pregunta seria contestada afirmativament per la majoria dels nostres cultivadors degut a la decadència que actualment passa aquest cultiu al nostre Empordà; aprofitant doncs l'oportunitat d'aquesta conversa, faré algunes observacions encaminades a demostrar la conveniència de millorar aquesta riquesa que es perd i que com a bons empordanesos tenim obligació de restaurar i defensar.

Ja sé que l'ambient general serà contrari a les meves manifestacions. Oportunament aquesta comarca es Asoba enclosa dintre la regió privilegiada de l'olivera, de condicions geogràfiques ben limitades en el món dels cultius; els seus productes son d'un valor creixent cada dia mes apreciats, l'oli d'oliva que ens introduïren els grecs ha estat per els nostres passats llum, calor, aliment i medicina, i en l'espiritual flama viva, pregaria i sagrament, es i serà el rei dels olis vegetals, tal com regalima del fruit assaonat de la preciosa planta de Minerva, mai no podran imitar les preparacions industrioses dels homes, ni en qualitat podrán competir els altres productes similars. Es per aixó que el seu pervindre té totes les seguretats d'assolir les recompenses.

L'olivera és la planta apropiada al nostre sol adaptada de centúries a les nostres terres; és el símbol de la fortalesa i de la pau; ella ha ensenyat al pagés de les nostres garrotxes el sófriment, la constància i l'estalvi. El Congrés de Roma que s'acaba de celebrar, ha nomenat patró de l'olivicultor a St. Francesc, perquè sota les oliveres d'Assis va practicar i perfeccionar les seves excepcionals virtuts. Es el mes resistent dels fruiters, s'adapta a tots els tractes i a totes les terres que no tinguin un excés d'unitat; resisteix amb edificiant resignació les adversitats dels temps i els atropells dels homes; es l'única planta que sap tornar bé per mal donant encara al-

guna collita escadussera al pagés que l'abandona i la maltracta. Es insubstituible a les terres seques i pobres; les plantes milenàries que tenim, demostren que aquest cultiu ha passat dies de gran prosperitat i l'oli constituïa la primera riquesa de l'agricultor empordanés.

La vida dintre la societat dels homes sofreix com en el cultiu de les plantes, grosses modificacions. Els qui a elles no solen atemperar-se son obligats abandonar el cultiu. Què diria un vinyater de dues centúries enrera que comparés el seu cultiu amb les pràctiques que ha de seguir el vinyater d'avui? Doncs aixís com amb la vinya s'ha estudiat i comprés la necessitat d'intensificar el cultiu, d'empaltar-lo sobre el bord, d'escollir bones varietats, de curar-li les malalties, i és per tot aixó que tenim vinyaters i podem encare collir raïms. A l'olivera li ha passat tot el contrari; ningú no se n'ha preocupat, la intensificació del cultiu de les terres bones ha fet oblidar les atencions a les inferiors; no s'han fet plantacions noves ni reemplaçar les faltes de les plantes mortes; les malalties s'han apoderat dels olivets, i com que allà on no hi puja joventut s'estén la mort, la falla de producció s'ha accentuat cada dia mes. Son molts els que creuen que les oliveres totes son iguals, ignorant que existeixen varietats que amb les mateixes atencions que donem al Argudell, ens doblarien la producció.

El nostre primer problema a resoldre, doncs es saver obtenir de l'olivera bones i regulars collites, propagant amb varietats escollides apropiades a cada localitat criant-les bé; amb podes anyals ben enteses, cultiu esmerat, adobades completes, sense descuidar mai la sanitat de la planta, aprenent de collir el fruit a temps per tal que arribi al molí en les millors condicions de frescor i sanitat.

Per aixó el Consell Provincial de Foment de Girona, entenent que abans d'impulsar la bona elaboració dels olis, convenien algunes campanyes preparatòries per a orientar i aixecar l'esperit abatut de l'olivicultor de la nostra terra, a escampat camps experimentals per tots els indrets de la Província on es cultiva l'olivera, ensenyant a practicar tots els anys la bona poda, a combatre les malalties, a les localitats que aquestes tenien aturada la producció; ha ensenyat la ràpida renovació dels olivets vells, aplicant l'empelt de bones varietats (procediment que permet aprofitar les arrels de la planta vella, de soca malalta i utilitzar, a profit del propietari, el producte de les llenyes inútils). Té una estació agro-olivarera on es cultiven mes de trenta varietats escollides posades sobre peus nascuts de pinyol, s'estudien comparativament, les mes productives, les de millor fruit, les mes primerenques, les resistents al fred, a la secada i a determinades malalties, per divulgar-les mes tard entre les diverses localitats de nostra regió olivarera. Ha ensinestrat una brigada de podadors i empeltadors, encarregada d'aquets camps experimentals i disposada sempre a donar lliçons pràctiques a tots els que sentin desitj de conservar i millorar aquest cultiu.

Aquesta feina educativa de renovació, avança molt lentament perquè topa amb la natural resistència que troben totes les inno-

vacions i amb la desconfiança del cultivador que sent més ànsies de destrucció que de renovació.

M'he convençut en aquest viatge recorrent les comarques olivereres d'Italia, que el miracle de fer tenir olives a les nostres oliveres depen únicament de la nostra voluntat: l'odi que inconscientment sent per l'olivera el nostre cultivador ha de canviar-se amb amor, la fé treball i constància, poden aconseguir el que resulta un imposible.

Primer tenim de convèncer al nostre cultivador que l'olivera és un fruiter i no una planta forestal; que la poda que s'acostuma es fá a l'enrevés i que un olivet necessita moltes mes atencions que una sureda.

Si el gran mestre Columela visqués entre nosaltres ens repetiria la seva màxima coneguda de tots: «el que treballa l'olivera li demana fruit, el que la treballa i l'adoba li demana amb insistència; si a més de tot aixó la poden, l'obligaren a donar fruit», però avui afegiria: si feu tot aixó, tampoc no tindreu fruit; si teniu les vostres plantes malaltes, es indispensable prevenir i curar les malalties.

Per ésser més remunerador el cultiu d'aquesta planta hauria d'estar intimament lligat amb la ramaderia, no perque els olivets serveixin de pasturatje en perjudici de la planta com s'acostuma en algunes localitats, pero si per obtenir farratjes de primavera amb le sembra de llugúminoses. La nostra regió olivarera está formada de terres diferents segons les localitats, desde les asotellades costes de Roses, amb terres grafiques, als faldars arrecerats de la Mare de Deu del Mont, amb terres argiloses i calcaries dels turons sorralosos de Bagur, a les pisarroses de les Guilleries, agafa una escala de terres variades de condicions de clima i geologia ben diferent. Puja el cultiu de l'olivera a la nostra província a mes de 600 metres sobre el nivell del mar. Aquestes variacions de clima i terrer indiquen la necessitat de cultivar varietats diferents adaptades segons llurs condicions a cada una d'aquestes terres. Tots sabem per experiencia que en les conques fluvials i terres de certa humitat l'olivera es troba la major part de l'any sense fulles amb els troncs coberts de vegetacions parasitaries, el raïm floral com la major part dels anys sense deixar fruit degut a les repetides invasions de l'ull de gall (cicloconúm).

En aquestes localitats convindria conrear una varietat resistent a la malusa, establir com a norma de cultiu una sulfatada de caldo bordelés abans de la primavera (març) i l'altra a tardor (octubre).

A les comarques cástigades de la tramuntana haurien de propagar-se les varietats resistents a la ventada i a cada una escollir les mes primerenques, de fruit més gros que son de mes fácil recolecció i amb que es poden obtenir els primers olis que son sempre els mes apreciats al mercat.

A les terres rocatoses on les roques obligaven antigament a les cavadures perquè l'arada no hi pot entrar, com son els garrigols de Llers i Avinyonet, que avui s'ha arrencat l'olivera per deixar aquelles terres ermes, podien aqueixes plantes donar bones collites sense necessitat de cultiu, solament amb la poda anyal i adobs; aquest sistema mixt de cultiu l'he vist practicar

amb molt bons resultats en algunes comarques muntanyoses i de terres calcinals d'Italia, semblans a les de Llers més dolentes. Aixó vol dir que l'olivera s'adapta a totes les terres i a diferents condicions de cultiu i de cap manera s'ha d'arrabassar allà on no pot ésser substituïda.

Crec dons que no podem abandonar el cultiu de l'olivera a l'Empordá i cometém una gran falta en contemplar indiferents com es perd a les nostres mans aquesta riquesa. Per aixó demano als socis de la Cambra Agrícola de l'Empordá, que formin dintre la mateixa una agrupació d'olivicultors, que la seva missió sigui fomentar, defensar i millorar el cultiu de l'olivera.

No vull molestar-vos; únicament permeteu-me que llegéixi els deu manaments que ha de tenir present el bon olivicultor publicats per el Professor italiá Mario Marimucci.

1. Planta'm de pinyol i creixeré sá i robust.
2. Per empaltar-me tria les varietats més resistents i productives.
3. Prepara'm bé el lloc on haig de viure tant de temps.
4. Mira de no escatimar-me l'aliment necessari.
5. Procura que no em manqui l'aigua ni aire a les arrels.
6. Prefereixo viure sol, que mal acompanyat.
7. Poda'm lleugerament un cop cada any.
8. Prepara amb temps la meva substitució.
9. Defensa'm de les maluses i cura'm a temps.
10. Aixís produiré.

Seguidamente hizo uso de la palabra el Ingeniero Jefe del Servicio agronómico de esta provincia D. José M.ª Valls, y dijo:

L'Empordá en particular i tota la provincia de Girona, ha perdut la fé en l'olivera creient que mai més tornarà a produir fruit i aquesta perduda es el mes gros obstacle que trovarem per a tornar al conreu de l'oliver las hores de la prosperitat perduda. Parleu amb qualsevol propietari o masover, poc vos escolta sense ni arribar-vos a escoltar, vos dirá que no hi ha res a fer; que l'oliver deu arrencar-se.

Y ço es una gran equivocació. L'oliver avui es un fet cert que no dona o dona poc, pro es igualment cert que al oliver no s'hi fa cap cuidado per que dongui ja que es poda malament, ni s'abona gens i amb prou feines es conrreua. Y quan algú creient fer qui sab què, es decideix a fer el favor de deixar-se podar un arbrer per els tècnics, tot i rient-se'n interiorment, creu que amb aixó ja s'ha acabat la feina.

En el meu darrer viatge, recorrent comarques olivereres basanes ben parecudes a les gironines i tot sentint els agrònoms italians contar-nos l'estat d'aquelles oliveres uns anys antes, jo pensava amb el nostre cas... *Doncs deu anys de cuidados han sigut prou per regenerar un olivet* diu el Prol Bracar... Y aquí qui fa quelcom, qui es deixa podar alguna branca es creu que ja s'ha acabat tot.

Y es ben lamentable per quan enfront de l'idea general avui extensa per país, el conreu de l'olivera si trova una comarca a propòsit es a Girona i al Empordá. L'oliver demana la fanc al hivern quant ja el pagés ha fet les sembres del blat i mentres espera el temps per a fer les sembres d'istiu; ocupa les dones en temps que res sabrien que fer i fins es moralitzador. ja que done treball als homss que pot-ser sense aquesta planta es trovaria amb uns mesos al any que no sabia en que ocupar-se... Y l'olivera es la planta de més pervindre al nostre país; l'oli deu anar i anirà car i d'oli d'olive es Espanya la primera nació productora del mon.

Pro la veritat es que les oliveres gironines, avui d'oli en fan poc i jo tinc que dir-vos que lo poc que

fan demostre lo que farien si es portaven com cal, si fos posible treurer al agricultos aquesta vena que tapa llur vista tal com estan avui les oliveres, d'olives en poden fer poques i sembla ben estrany que en fassin cap.

L'olivera floreix i fa fruit sobre el brot de l'any passat. Perqué? Per que Deu al fer-ho ho volgué així. Feu que la planta tingui brot tendre, brot nou i tindreu olives sempre? Si les cuideu, sempre. Y si no ho voleu creurer, pregunteu, aneu un dia per Lleida, per Tarragona i ho veureu. Lo brot vell les plantes revellides no poden produir, no produeixen. Y aquí tant si voleu, com no, tant si ho creieu com si no voleu creurer-ho, tenim l'olivera revellida, no tenim brot tendre, no podem tindre fruit.

Pro les malalties s'emportarien tota la collita, senti parlar tot seguit. Penseu que passa amb la vinya quan com are succeix una mala anyada s'emporta la collita; lluny d'abandonar la vinya, lluny de pensar en arrencar els ceps es aleshores quan es cuiden millor, es aleshores quan es fan gran gastos... Y voleu dir-me perque amb l'olivera ha de fer el pages cosa contraria que fa amb la vinya.

Y jo crec encare, servo encare la fe que uns homes trobarem que'ns ajudaran fer les proves definitives i que aleshores seran molts que es condoldran haver arrencat unes plantes, per a fer quatre pessetes d'un capital, d'una llenya, que podrien fer-ho del interés, del oli que podrien donar cada any aquestes oliveres si fossin portades com es degut.

Com es podria fer aquest miracle? Costaria molt de fer? Ben sencill. A tot-hom que volgués arrencar oliveres jo aconcellerie que per compte d'arrencar, les talles poc mes amunt de terra mellor fent la talla cap Abril o Maig per a poder empallar-les després de millors varietat més productives i mes fines. Sembrar entre mitj d'aquestes soques i esperar... esperar ben poc temps ja que la creixensa de les noves plantes serie molt mer rápida que no es creu pas la gent... Y l'arbre nou es podrie cuidar, deurie cuidar-se... Cinc, sis anys i el cambi s'hauria fet. Cinc, sis anys i l'odi d'avui, fora amor, fora afecte de les oliveres.

Perque no fer aqueste prova? Per que no posar aqueste mica de fe en una cosa que en cambi de lloc ha donat uns resultats tan esplendits?... Per res; per mandre, per rutina, per tossuneria... Un anunci de pel·licula que fa pocs dies podia veurer tot-hom als diaris i que es podria aplicar al cas *Nobleza baturra* on la *testarudez aragonesa* dalt d'un burro per una via de tren mentres un tren xiula darrera, tot rient hi diu *Xufia Xufia como no te apartes tu...* Y arriba a l'estació i mentres el baturro segueix recta per una via, el tren al trovar el desvio i fer son camí per l'altre, pasa al costat del baturro que diu sonrient... *Mira si se apartó.*

Quants cops la gent abnegada que va davant obrint-se camí sent un present comentari, quan per rahons naturals els retrassats de que res fan es troven quelcom que no esperaven... Yo també en tinc d'olivers dihuen i amb tot i no haver fet coses noves... Cuantes en tindrien més si les haguessin fetes... Perque nos cápiga dupta; per baturro, per testarudo que fos, en atrepar-lo el tren l'aixafaria si la casualitat no posava per mitj un desviament...

Ens escoltarán els interesats? Lo que a Italia havem sentit i local podra fer-se aquí? Nosaltres haurem complert nostre deure exposant-ho; al'á els que no vulguin escoltar nos, quant menys nosaltres haurem complert nostre deure com ciutadans i com a patriotes, defensant una riquesa nacional».

Hizo uso de la palabra, después D. Carlos Jordá, en representación del Consejo provincial de Fomento, recomendando a los propietarios para que se unieran todos para la mejora de sus olivares, combatir las plagas que los atacan, teniendo la seguridad de que no les faltara el apoyo de la Exma. Diputación provincial, a cuyo efecto aprovecho la ocasión para dirigir un ruego al presidente del acto, Sr. Pont, por ser el presidente de la misma, para que nos presten todo su concurso, ofreciéndoos, como otras veces, el del Consejo provincial de Fomento.

Acto seguido se levantó el Sr. Pont, presidente de la Asamblea y dijo:

Senyors del Consell Provincial de Foment i de la Cambra Agrícola, Autoritats.

Senyors: Invitat per l'Il·lustre President del Consell Provincial de Foment i d'aquesta Cambra Agrícola, el meu bon amic D. Eusebi de Puig, per pendre part a aquesta Assamblea, he dubtat primer, abans d'acceptar, tenint en compte que en ella intervenen persones de tanta il·lustració i competència com ho són els senyors Ingenyer Agrónom de la Provincia señor Valls i el Pèrit Agrónom Sr. Vaireda, però per deferència a les dites persones i a les entitats per ells representades, on hi compto tants excel·lents amics, i també pel meu desitg de portar el meu gra de sorra a la regeneració de la nostra olivicultura, m'he decidit a portar a aquesta Assamblea els meus modestos coneixements sobre l'oli d'oliva. Casi tot lo que jo vos pugui dir, és solsament zo que l'experiencia m'ha ensenyat; són coses que tots ho saben, però, malgrat de ser tan sencilles, tan vulgars, no tothom les practica i si a força de repetir-ho es consegueix que els agricultors posin en pràctica ço que fan en les Nacions més adelantades en la matèria objeclé d'aquesta Assamblea jo me donaré per molt satisfet, si en quelcom hi he contribuït.

(Continuará).

Avecura

(Nom registrat)

l'únic preparat eficaz contra el
Cólera, Pigota, Pepida,
enfemetsats del fetge, de les
GALLINAS

Y DEMES AUS DE CORRAL

Engreixa i les fa més ponedores

Frascos 1/4 litro 2 pesetas

Frascos 1 litro 4'50 pesetas

Demani's en

Farmacies i Droguerías i Cámara Agrícola

Preparat per

M. PRESAS Palafrugell (Girona)

Almendros ingertos mollar extra, muy productivos y de casca dura. También avellanos barbados de la clase «Muela de Lobo», de 3 a 4 años.

Dirigirse a D. Baltasar Molar, calle Magre, 11.-Figueras

Comercio en Frutas y Hortalizas
Ajos, Cebollas y Patatas

Eusebio Tubau

Mercado Central del Borne

== BARCELONA ==

Se desea Colono o Masover para un Manso de Caldas de Malavella ofreciendo buenas condiciones.

Para informes, dirigirse a esta Cámara Agrícola

Imp. E. Casellas.—FIGUERAS

¡Tres Triunfos en la Medicina Veterinaria!

No mas linimentos, aceites ni tópicos.
Empléese siempre solo.

Resolutivo Rojo Mata

Cura:
Españapanes
Torceduras
Sobretendones
etc etc.

De venta en Farmacias y droguerías

Siempre cura
Jamás depila

Bote pequeño Ptas. 150
Bote grande Ptas. 2.50

Antes de usar el Resolutivo Rojo Mata
Después de usarlo

Siempre cura.—Jamás deja señal.—Mejor que el fuego.
Miles de curaciones a una sola fricción.—Cientos de certificados lo acreditan.—Hace abortar Pulmonías y Anginas en 24 horas.

Anticólico F. Mata

á base de Cloral y Stovaina

CURA: Cólicos e indigestiones en el ganado.
Rápido en su acción.—Seguro en su empleo

Cicatrizante "VELOX"

Hemostático, Cicatrizante y antiséptico poderoso.—Cura: Llagas, úlceras, rozaduras.—Todos registrados.—Exíjanse envase y etiquetas originales.

Depósitos: Andreu, BARCELONA.

MADRID: Pérez Martín y Martín y Durán.

Venta: FARMACIAS Y DROGUERIAS

El autor remesa, libre de todo gasto a reembolso, desde 6 botes o frascos.

Muestra gratis a disposición de los Sres. Veterinarios.

Gonzalo F. de Mata, Farmacia - Laboratorio LA BAÑEZA (León)

Agricultores:

No olviden que la Trilladoras y Calderas construidas en Francia por la casa

Lotz Fils de l'Ainé de Nanies (Loire Inferieure)

han dado la máxima satisfacción a los señores compradores de la provincia de Gerona.

Los motores DOLO construidos en Francia por la casa

Douge de Besançon (Doubs)

son los mejores para hacer funcionar las Trilladoras porque son muy económicos y tienen la mayor regularidad en la velocidad.

Para datos y pedidos dirigirse al representante:

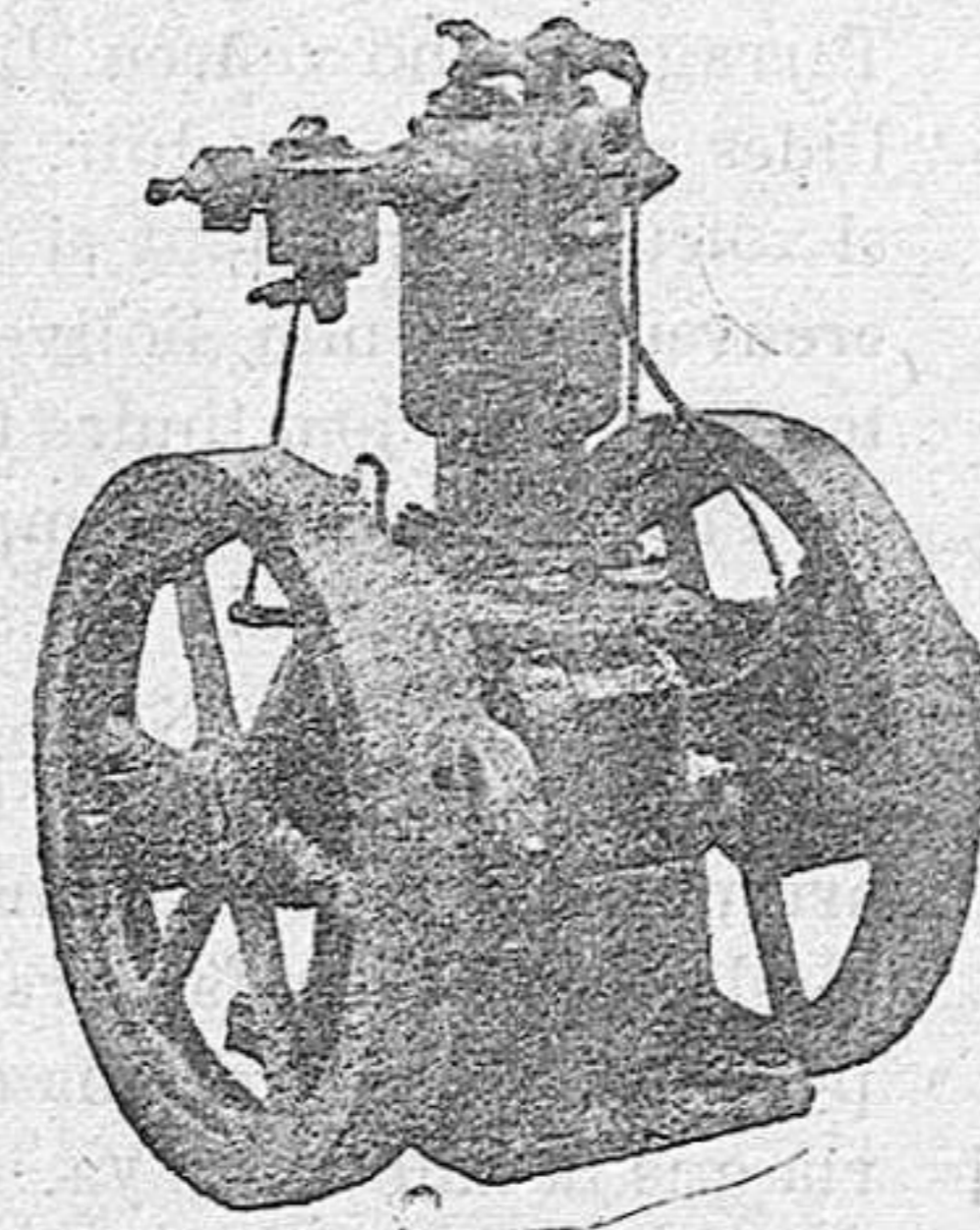
Mr. Jean Cruzet

Maureillas (Pyrénées Orientales), Francia.

Motores Vellino

a gasolina, benzol, alcohol y gas

SIN COMPETENCIA PARA USOS AGRICOLAS
PEQUEÑA INDUSTRIA Y ELEVACION DE AGUA

El único motor cuyo valor práctico es acreditado por más de 3.000 clientes en España. PEDIR LA LISTA DE REFERENCIAS DE DICHS CLIENTES, ES EL PRIMER PASO QUE DEBE DAR TODO INTERESADO EN COMPRAR UN MOTOR

Se construyen tipos entre 1 $\frac{3}{4}$ y 42 caballos
Consumo garantizado no excediendo de 250 gramos de gasolina por caballo-hora.

Grupos electrógenos "Electror"
para alumbrado de fincas, casinos, conventos, etc.

Proveedor de la marina de Guerra y Ejército Español

Instalaciones completas para elevación de agua

Laboratorio VELLINO

Instalaciones completas para elevación de AGUA

Provenza, 467-Teléfono, 336-SM.

Barcelona

FELIX JAUME GELART

HIERROS - ACEROS - FERRETERIA - BATERIA COCINA - FUNDICIÓN
FIGUERAS

Bombas resorio accionadas por motores INTERNATIONAL

Gradas

Arados

Desgranadores

Molinos

Trituradores

Tractores

Se ha recibido lo más perfeccionado en estufas a petróleo, gasolina y carbón.
Salamandras y estufas 700' uga.

Pulverizadores

Torpilles

Vermorel

Marmitas económicas con horno